

Komentár evanjelia na štvrtok 20. týždňa v Cezročnom období: Baránkova svadba

Komentár na štvrtok 20. týždňa v Cezročnom období. „Nebeské kráľovstvo sa podobá kráľovi, ktorý vystrojil svadbu svojmu synovi.“ Snaha prežívať Eucharistiu ako nebo na zemi nám postupne otvorí brány večnosti.

Evanjelium (Mt 22, 1-14)

Ježiš znova hovoril veľkňazom a starším ľudu v podobenstvách:

„Nebeské kráľovstvo sa podobá kráľovi, ktorý vystrojil svadbu svojmu synovi. Poslal svojich sluhov, aby zavolali pozvaných na svadbu. Ale oni nechceli ísť. Znova poslal iných sluhov s odkazom: ‚Povedzte pozvaným: Hostinu som už prichystal, voly a kŕmny dobytok sú pozabíjané a všetko je pripravené; poďte na svadbu!‘ Ale oni na to nedbali a odišli: jeden na svoje pole, iný za svojím obchodom. Ostatní jeho sluhov pochytili, potupili a zabili.

Kráľ sa rozhneval, poslal svoje vojská, vrahov zahubil a ich mesto podpálil. Potom povedal svojim sluhom: ‚Svadba je pripravená, ale pozvaní jej neboli hodni. Choďte preto na rázcestia a všetkých, čo nájdete, zavolajte na svadbu.‘ Sluhovia vyšli na cesty a zhromaždili všetkých, ktorých našli, zlých aj dobrých; a svadobná sieň sa naplnila hosťami. Keď kráľ vošiel pozrieť si hostí, zbadal tam človeka, ktorý

nebol oblečený do svadobného odevu. Povedal mu: ‚Priateľu, ako si sem mohol vojsť bez svadobného odevu?‘ On onemel. Tu kráľ povedal sluhom: ‚Zviažte mu nohy i ruky a vyhodte ho von do tmy; tam bude plač a škrípanie zubami.‘ Lebo mnoho je povolaných, ale málo vyvolených.“

Komentár

Ježišove podobenstvá sú nesmierne bohaté a my sa nemôžeme cítiť vyňatí zo žiadneho z nich. Nikto nemôže povedať: „nie, toto podobenstvo sa ma netýka“. Každé z nich je priamym pozvaním od Pána, aby sme prehodnotili stav našej duše.

To, ktoré nájdeme v dnešnom evanjeliu, pripúšťa mnoho úrovní čítania, ale tentoraz sa môžeme zamerať na jeden detail: na

skutočnosť, že kráľ pripravuje hostinu na oslavu svadby svojho syna. Kto je tento kráľ? Boh Otec. Kto je syn? Samozrejme Ježiš Kristus. Kto je nevesta? Cirkev.

Čo je teda tou hostinou? Svätá Omša.

Každý deň, tesne pred svätým prijímaním, počujeme z úst kňaza:

„Hľa, baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta. blažení tí, čo sú pozvaní na hostinu Baránkovu“.

Tieto slová sú kombináciou toho, čo hovorí svätý Ján Krstiteľ svojim učeníkom (porov. Jn 1, 29), a toho, čo sa ohlasuje na konci Apokalypsy:

„Blahoslavení sú tí, čo sú pozvaní na Baránkovu svadobnú hostinu“ (19, 9).

Nezabúdajme, že Pán toto podobenstvo rozpráva veľkňazom a starším ľudu, teda ľuďom považovaným za zbožných. Preto je veľmi dôležité, aby tí z nás, ktorí sa snažia denne žiť Eucharistiou, cítili

výzvu týchto Ježišových slov. Na každej Omši Pán očakáva, že sa jej budeme zúčastňovať so správnymi dispozíciami.

Ak si totiž vykonáme úprimné spytovanie svedomia, uvedomíme si, že niekedy sme na Omši prítomní telom, ale naše hlavy sú inde: „oni nedbali a odišli: jeden na svoje pole, iný za svojím obchodom“. Zatiaľ čo sa uskutočňuje Baránkova svadba, my tak často myslíme na svoje triviálne starosti.

Alebo môžeme byť aj tým človekom, ktorý si neobliekol svadobné rúcho, buď preto, že náš vonkajší vzhľad akoby prezrádzal, že mu neprikladáme takú dôležitosť, akú si zaslúži, alebo preto, že sme nevenovali dostatočnú pozornosť vzdialenej i blízkej príprave duše, a to častou spoveďou a každodennou modlitbou.

V každom prípade je dnešné evanjelium úžasnou príležitosťou znovu objaviť, že Eucharistia je *pignus vitae aeternae*: prísľub (čo je synonymum záruky) večného života. Prežívať Omšu takú, aká je, ako nebo na zemi, bude to, čo nám otvorí brány večnosti.

Luis Miguel Bravo Álvarez //
ViktorCap - Getty Images Pro

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/jueves-to-20/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/jueves-to-20/) (26.03.2025)